

החלטות חדשות

בישיבתה האחרונה של מליאת האקדמיה ללשון העברית (ישיבה שע"ג) אושרו כללי נטיית כינויי המושא ואושרה רשימת שמות היתושים בישראל.
לודעה על ההחלטות החדשות

הוועדה לזואולוגיה של האקדמיה, בראשות הזואולוג פרופ' יוסף היר, הגישה לאישור המליאה את רשימת שמות היתושים בישראל, ובה יותר מחמישים שמות, וכן שמות של ארבעה מיני עש המסיבים נזק לחקלאות.
לרשימת שמות היתושים, לרשימת שמות העשים
באתר המונחים של האקדמיה.

עוד אושרו כללי נטיית כינויי המושא שהכינה ועדת הדקדוק של האקדמיה. אף על פי שהשימוש בפעלים חברי כינויי המושא – כגון שְׁמַרְתִּיךָ, תִּרְחַמְנִי, לְהַעֲבִירָה – אינו רווח בימינו, ראתה ועדת הדקדוק לדון בנטייה זו ולקבוע בה כללים. **לכללי הנטייה של כינויי המושא**

מה עוד חדש באקדמיה?

* **ידעון האקדמיה** – יצא לאור גיליון 69 של ידעון האקדמיה ללשון העברית 'אקדמ'. **לעיון**

* **מלגת האקדמיה** – הוכרזו הזוכים במלגת האקדמיה ללשון העברית ע"ש ראובן אוחנא לשנת תשפ"ב. **לכל הפרטים**

* **יום העברית תשפ"ב** – אתם מוזמנים להתרשם מסיכום הפעילויות והאירועים בשבוע העברית וביום העברית ולהוסיף ליהנות מן ההרצאות והמפגשים המוקלטים, מחומרי ההעשרה ומן המיזמים המקוונים.
עמוד מיוחד באתר

* **דרושים באקדמיה** – האקדמיה ללשון העברית מחפשת מנהל חשבונות או מנהלת חשבונות. **לפרטים נוספים**

שָׁנִים, נָשִׁים, מְלִים – בנסמך

בכמה שמות ממין נקבה בעלי סיומת יים ברבים משמשות שתי צורות נסמך: כנגד צורת הרבים **שָׁנִים** יש בנסמך בלשון המקרא **שְׁנוֹת** לצד **שָׁנִי**. צורת הנסמך של **נָשִׁים** במקרא היא **נָשִׁי** (כגון "נָשִׁי לַמֶּךְ"), ואילו צורת הנסמך **נְשׁוֹת** נדירה מאוד.

לעומת שנים ונשים – שבהן יש צורת רבים אחת ושתי צורות נסמך – למילה **מְלָה** יש שתי צורות רבים: במקרא **מְלִים**, ובנסמך **מְלִי**; בלשון חז"ל ובלשון ימי הביניים מופיעה גם צורת הרבים **מְלוֹת**, ונסמכה **מְלוֹת**.

נראה שבלשון ימינו מעדיפים הדוברים את צורות הנסמך בסיומת ז'ת: **שְׁנוֹת** חיים, **נְשׁוֹת** השוטרים, **מְלוֹת** סיום. אבל כמובן אפשר להשתמש גם בצורות **שָׁנִי**, **נָשִׁי** מְלִי. **תשובה באתר**

מילה להכיר – מכבנה

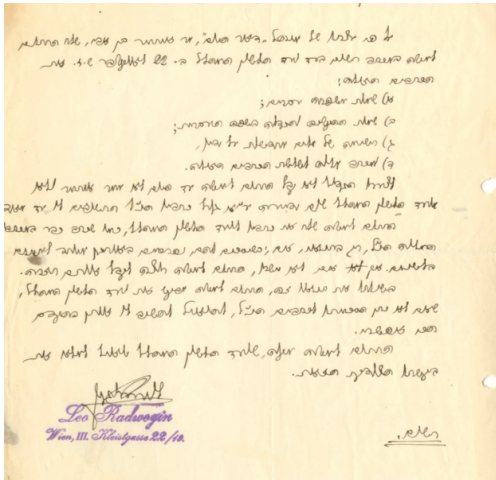

מְכַבְנָה היא סיכה בעלת שתי זרועות להידוק שערות הראש.

השם מְכַבְנָה או מְכַבְנָת בא בספרות העברית החדשה, ואין הוא אלא בבואה עברית של המילה הארמית מְכַבְנָתָא מן התלמוד הבבלי. מילה ארמית זו אומנם נדירה בתלמוד (פעמיים בלבד) אלא שהיא נקריית באחד הסיפורים המפורסמים בו: בסוף מסכת שבת (קנו ע"ב) מסופר על בתו של ר' עקיבא שביום חתונתה נעצה סיכה בסדק בקיר, ומבלי משים פגעה בנחש וכך ניצלו חייה. 'מכבנתא' היא אפוא אותה סיכה, ולמען האמת הוראתה נלמדת רק מן ההקשר.

להרחבה על הדרכים לביאור המילה בפרסום חדש באתר

מכתב בכתב עברי מחובר

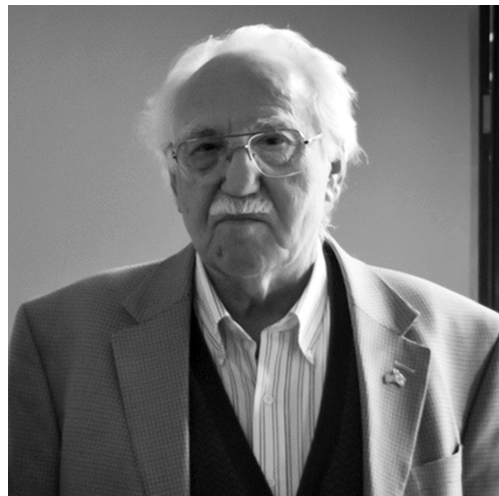

בארכיון שלנו מצוי מכתב שכתב לוועד הלשון "המהלל" העיתונאי לאו (לוי) רדיגין, שנולד בשנת 1881 בזרסאי אשר בליטא ונספה בשנת 1941 בטרזינשטט.

אפשר לראות שהמכתב כתוב בכתב מחובר. כתיבה זו נשענת על הצעתו של רדיגין לכתוב עברית באותיות מחוברות כמו בשפות הכתובות בכתב לטיני. הצעתו המפורטת נמצאת באוסף המכתבים השמור אצל משפחתו. בין השאר הוא מתאר שם את ההבדלים בין הכתב הלטיני לעברי: "והנה אותיות האלפא-ביתא הלטיניות [...] כולן מתחילות ונגמרות על השורה, באופן שכל אות ואות במילה אינה אלא המשכה הטבעי של חברתה הקודמת. [...] באלפא-ביתא שלנו, נמצא בה שערוריה גמורה בנידון זה. באמת, בעת שאנו כותבים מימין לשמאל [...] האותיות ג', ט', ל' פונות הימניה!" (מכתב מ-22 בינואר 1929).

לפרסום המלא במדור 'מאוצרות הארכיון' ולעיון במכתב

פרופ' אהרן בר־אדון הלך לעולמו

האקדמיה ללשון העברית אבלה על מותו של פרופ' אהרן בר־אדון, שהיה חבר כבוד של האקדמיה.

פרופ' בר־אדון, יליד 1923, שימש שנים רבות פרופסור לעברית באוניברסיטת אוסטיין שבמדינת טקסס בארצות הברית. בראשית שנות המדינה הוא פרסם מחקר חלוצי על העברית שבפי הילדים. עוד הוא עסק בעברית שבפי בני המושבות בגליל בראשית המאה העשרים, ביצירתו של ש"י עגנון ובתחיית העברית.

לאחרונה יצא לאור בהוצאת האקדמיה ללשון העברית מאמרו רחב־היקף ובו תכתוב של שיחה ארוכה עם ש"י עגנון שהוקטה כשנה לפני פטירתו של הסופר.

לעיון בקטע מהמאמר

שיחות עם עגנון על חברה ולשון – לרכישה

שאלה בעברית

תמיכה באקדמיה

אם נתקלתם בבעיות תצוגה לחצו כאן לצפייה בדפדפן

להתראות באיגרת הבאה!

להסרה מרשימת התפוצה לחצו כאן | ניהול הרשמות | תמיכה באקדמיה | Subscribe to English Newsletter
האקדמיה ללשון העברית, קריית האוניברסיטה, גבעת רם, ת"ד 90004, ירושלים 9190401